bloc-notes

CHESTIA ZILEI

Cluburile din Ardeal şi publicul bucureştean

La Bucureşti s'au făcut sacrificii importante ca terenurile să fie în bună stare, iar în provincie mai multe gupări au organizat partide deficitare, numai ca premiera campionatului să nu le găsească nepregătite. La federaţie, o serie de măsuri ne îngăduiau să credem că oficialitatea nu este dispusă la concesii şi va căuta pe orice cale să obţină disciplina în rândurile jucătorilor şi atmosfera indispensabilă ca matchurile să se dispute în ordine.

A fost deci un ansamblu de simptome ale unei evidente tendinţe de ameliorare.

Toate bunăvoinţele s'au poticnit însă din prima zi. Dela început se poate spune că un sentiment de ostilitate, pe care nu-l înţelegem, a împiedecat realizarea unei prime de încurajare pentru public care ar fi însemnat după noi cuplarea matchurilor dela sfârşitul săptămânii.

Conform programului, la sfârşitul acestei săptămâni Bucureştii trebue să adăpostească matchurile Juventus—Venus şi F. C. Rapid — Crişana.

Foarte normal ca aceste matchuri să se dispute pe acelaş teren. In primul rând, pentru că singurul teren care poate fi pus în stare de joc până Duminecă, este acel al Venusului, în al doilea rând, pentrucă concurenţa care provine din necuplarea matchurilor, constitue cea mai mare lovitură care se poate da publicului duminical.

Părerea noastră a fost împărtăşită la un moment dat şi de cluburile interesate. S'au dus tratative. Discuţiunile au durat câteva zile şi eri aveam impresia că acordul a fost realizat.

Ce se întâmplă însă? Tot aranjamentul a eşuat din cauza unei complicaţii create de problema împărţirei biletelor gratuite. Se pare că reprezentantul Crişanei a refuzat să admită ca grupările bucureştene şi în special clubul gazdă, să-şi respecte obligaţiile faţă de membrii săi.

La început am refuzat să credem că e posibil ca tratative atât de importante ca acele pentru cuplarea jocurilor, să fie întrerupte pe o chestiune atât de «gravă...» ca aceia a câtorva bilete gratuite.

E regretabil, dar din păcate este perfect adevărat. Cluburile nu se sinchisesc deci de public, de ideia pe care o reprezintă cuplarea a două matchuri divizionare în prima zi de campionat. Importante pentru ele sunt deci micile meschinării ţinând de problemele mari ca: «bilete de membru...» E pur şi simplu uluitor şi, în acelaş timp, caracteristic pentru atenţia pe care grupările o atribue publicului. Şi cum explicaţiile primite ne îndreaptă să credem că gruparea din provincie a făcut dificultăţile de mai sus, socotim util a da un sfat celor dela Crişana: «faceţi un act cu totul lipsit de tact, împiedicând cuplarea pe o chestiune de bilete de favoare... Publicul nu uită asemenea atitudini... şi publicul bucureştean merită toată solicitudinea, în special din partea provincialilor...

LIS

Un săritor bun

La campionatele naţional e de sărituri dela Bonloc, s'a relevat tânărul Ciocoiu Const. (din clişeul nostru)

D. August Conţ Gusty, coproprietarul cinematografului Capitol şi Roxy, a devenit oficial al Ligii de Sud.

Evenimentul — pentru d. Gusty, pentru sport şi pentru oficialii cu nevoi de bilete de favoare — trebuia sărbătorit. Fără discuţie. Dar când?...

Nu se putea aştepta onomastica d-lui Gusty, pentru această festivitate. Căci, deşi se numeşte August, d. Gusty s'a născut în Septembrie. Iar până în Septembrie, trebuesc găsite alte prilejuri de sărbătorire.

Deaceia, noul oficial al Ligii de Sud — August, cum i se spune în intimitate — cu ziua numelui în Septembrie, şi-a sărbătorit intrarea în Liga de Sud, în Februarie.

Zilele trecute...

*

Matchul culinar pregătit cu o inegalabilă graţie de amfitrioană, a avut loc în apartamentul soţilor Gusty, din str. Vasile Lascăr No. 154.

In Casa Gusty, numai lucruri de gust. Interior de film american, exterior de film rusesc şi o masă cu specialităţi pariziene în regia exclusivă a d-nei Gusty.

Operaţiunile acestui memorabil match culinar au fost conduse prezidenţial de d. Bârsu. Intr'o excelentă condiţie fizică, d. Bârsu a jucat rol de.. înaintaş centru. A fost mereu înaintea tuturor la... servit, şi «a distribuit» cu o precizie pe care gazda a admirat-o zgomotos:

— Asta zic şi eu sportiv..

Din operaţiunea aceasta, însă, d. Alecu Rosenberg (care se afla în imediata vecinătate a... fugarului înaintaş) a eşit driblat cu câteva serioase feluri de mâncare. Până s'apuce să se servească, întreaga cantitate de «specialităţi» se şi afla pasată în poarta farfuriilor d-lui Bârsu...

La vin, d. Beilis s'a transformat în sucursală oratorică a d-lui Titulescu. A cerut cuvântul şi — în aplauzele entusiaste ale asistenţii — a propus să... nu se ţină discursuri.

Oferta (a se citi propunerea) a fost acceptată cu unanimitate de voturi, minus unul: acela al d-lui Zauber care refăcându-şi arhitectura ştirbă a părului, a urat pentru gazde.

Asistenţa a răspuns cu un prelungit şi sincer hip-hip-hura!..

La toate aceste manifestaţii, d. Bruno Heitzner a participat cu entusiasm redus... pentru a nu-şi deranja cravata, cheia eleganţii sale de star al şicului vestimentar.

In schimb — sub impulsul unor amintiri blonde şi sentimentale — a fredonat tot timpul «N'auzim şi nu ştim mai nimica»,.. şi un cântec popular recent şi plângăreţ. «Bine e la Piatra Neamţ»...

*

După cafea, asistenţa s'a transformat în «Brigada 41», cu misiunea: devastarea sticlelor de liquer, şampanie şi rom, din întregul apartament!

D. Urzică a dovedit, în această privinţă, o specialitate de doctor indiscutabil.

Formulele sale de cruşon şi bol au recoltat un succes urgent... la colegul

nostru de redacţie Fulga care (respectându-şi numele) a zburat urgent (ca un fulg) spre domiciliu unde a căzut pe spate (ca un plumb).

In urma acestei subite metamorfoze, romancierul «Gazetei Sporturilor» nu a putut veni la redacţie, două zile...

Dar formula de cruşon ale d-lui Urzică au făcut şi alte... ca să zicem aşa... minunăţii.

Intr'o expansiune subită, d. Zauber şi-a smuls două fire de păr... depe piept. Alecu Rosenberg a ţinut un toast în cinstea Venusului, iar d. Beilis a trecut dela oratoria d-lui Titulescu, la arta coreografică a lui Kuiazeff.

A simţit în vinele picioarelor o căldură sprintenă de rus, şi a dansat o căzăcească în faţa căreia o altă parte din asistenţă s'a tăvălit... pe scară, spre eşire, la aer rece...

In felul acesta, asistenţa s'a redus treptat, dispărând (pentru a nu fi văzută de amfitrion) pe lângă pereţi. Consecinţă: după două zile dela acest admirabil festiv, d. Gusty supraveghează o numeroasă echipă de zugravi cari se străduesc să refacă vechiul aspect al pereţilor...

Castor

De prin lume adunate

CAND PIERDE FERENCVAROS!...

Citim în „Nemzeti Sport".

Aseară am avut o lungă convorbire telefonică cu Londra: anume, cu conducătorul echipei maghiare de hockey pe ghiaţă. Dr. Bikar a relatat matchul pierdut împotriva Poloniei, iar la sfârşit a întrebat:

— Care a fost rezultatul Ferencvaros — Phoebus?

Când a auzit că Ferencvaros a pierdut, a strigat, necăjit, în telefon:

— Asta ne-a lipsit. Acum cu ce să mai înveselesc pe băieţi???

Astfel, Ferencvaros poartă vina că echipa maghiară s'a clasat ultima în grupa I de semifinală.

NEACŞU, ACTOR DE TEATRU

Puţini sportivi ştiu — şi chiar noi am fost foarte miraţi când am aflat — că fundaşul grupării roş-albastre, Costică Neacşu, în afară de îndeletnicirea de footballist mai are şi-o alta...

Neacşu este actor de teatru şi poate fi văzut în fiecare seară la teatrul „Liga Culturală" unde, alături de maestrul Manolescu, are un rol în „Cadavrul Viu".

Spirit activ, Neacşu nu poate sta în inactivitate.

La 28 Februarie, juventistul organizează la teatrul Majestic la orele 21 un festival artistic, la care-şi vor da concursul numeroşi artişti.

Se prevede un mare succes, cu atât mai mult cu cât la acest festival îşi vor da întâlnire toţi footballiştii din Capitală.

CEVA DESPRE ARBITRI

Există un suporter al unui club divizionar care nu vine niciodată pe un teren de football fără câinele său. Şi câinele acesta — un scoţian de cea mai pură rasă—are prostul obiceiu de a intra pe teren, înaintea şi în pauzele matchului—şi în compania jucătoilor să alerge după minge, s'o blocheze, făcând minunate feinte, spre deliciul spectatorilor din tribune. Intr'o Duminecă, în timpul pauzei, pe arena Venus, scoţianul sportiv se repezi, foarte agresiv, spre arbitru, care intrând pe teren, fluera prelung pentru a atrage atenţia jucătorilor din cabine că e timpul să înceapă a doua repriză.

Văzând câinele, Nicu Teodoru-Chibrit, reflectă filozofic:

— Vedeţi, mă? Nici ăsta nu poate să-l înghită!..

PRIMUL STADION AL ABISINIEI

In Asmara (Abisinia) s'a inaugurat prima arenă sportivă a Abisiniei. Italienii au construit un stadion mai modern, decât în multe oraşe europene.

La concursul atletic — cu prilejul deschiderei — au luat parte în afară de italienii şi *atleţi abisinieni*. Concursul a avut loc în prezenţa prinţului din *Ancona*.

Antagonism între sport şi cultură? Nu!

Răspunsul d-lui prof. Al. Otetelişanu la ancheta noastră

In chestiunea antagonismului dintre sport şi cultură ne vorbeşte azi d. prof. Al. Otetelişanu.

— Ce credeţi despre sportul românesc?

— Cred că, în ţara românească sportul nu e încă destul de bine organizat cum este în străinătate, fapt care se explică prin aceea că este o activitate care se găseşte la noi încă la începutul organizării sale. Bine înţeles că organizarea sportului trebuie să se facă într'un anumit sens şi anume, sportul nu trebue să fie decât un mijloc de a întări trupul pentru a da o mai mare desvoltare spiritului.

Sportul nu e pentru suferinzi

— Care credeţi că sunt mijloacele prin care sportul românesc ar putea fi în incontinuă ascensiune?

— Având ca punct de plecare răspunsul dat la prima întrebare ascensiunea sportului la noi în ţară trebue să tindă să realizeze punctul de vedere arătat mai sus. Pentru aceasta cred că orice intensificare a vieţii sportive trebueşte să fie precedată de o perfectă stare a sănătăţii individuale.

Consider ca cea mai mare greşeală a împinge pe om către o viaţă sportivă intensă când el este într'o stare de suferinţă fizică. Din moment ce individul este perfect sănătos, se poate gândi la sport. Dar educaţia lui sportivă trebue să fie făcută astfel încât sportul să nu-i preocupe decât o parte redusă din activitatea lui, fiecare ambiţionând să facă sportul care se potriveşte cu firea lui şi netinzând niciodată să devină campion. Campionatul este o profesie. Or marea majoritate a oamenilor nu trebue să facă sport ca profesie, ci în vederea scopului pe care l-am arătat mai sus, adică desvoltarea armonică a fizicului, fără a neglija câtuşi de puţin intelectul şi moralul. In această direcţie înţeleg să se organizeze viaţa sportivă, iar ascensiunea sportului să asigure triumful spiritului asupra materiei.

— Care credeţi că este soluţia cea mai potrivită pentru a curma antagonismul dintre sport şi cultură?

— Antagonismul dintre sport şi cultură nu poate fi înlăturat numai dacă sportul va fi făcut într'o măsură rezonabilă fără să atingă cu nimic viaţa culturală.

Mijloacele practice pentru a ajunge la înfăptuirea acestui deziderat constau în aceea de a se da tineretului o educaţie de aşa natură încât să se stabilească un echilibru cât mai perfect între educaţia fizică şi cea intelectuală. Educaţia trebue să se facă în diferite societăţi sportive, prin reviste sportive şi prin conferinţe.

Iniţiativa particulară va trebui să meargă mână în mână cu organizarea oficială a educaţiei fizice, care şi ea, la rândul ei, trebue să caute să realizeze echilibrul de care vorbeam mai sus — a încheiat *d. prof. Otetelişanu.*

Un mare concurs de pronosticuri

Premii pentru cetitorii noştri cei mai inspiraţi
Cine indică rezultatele matchurilor oficiale de Duminecă?

Duminecă reîncepe campionatul naţional de football, care pasionează astăzi sute de mii de cetăţeni de toate vârstele şi din toate straturile sociale.

Ca şi anul trecut, pentru a stimula, încă, interesul marilor masse, «Gazeta Sporturilor» continuă iniţiativa ei de a răsplăti zelul sportivilor, prin concursuri cu premii.

Pentru Duminecă, când este programată prima zi a returului, organizăm un concurs de pronosticuri.

Răspunsurile cele mai norocoase — pentrucă altfel nu le putem spune în actuala conjunctură a campionatului — vor fi premiate.

Un premiu de 1000 (una mie) lei în numerar, pentru pronosticurile cele mai exacte

Un premiu de 500 (cinci sute) lei, pentru răspunsurile imediat apropiate celor mai bune.

*

Iată, mai clar, mecanismul concursului.

Mai întâiu ce au de făcut cetitorii noştri.

1. Să completeze, cu perspicacitatea şi după inspiraţia lor (mai ales după inspiraţie...) următorul formular:

Venus-Juventus	(. . .)
F. C. Rapid—Crişana	(. . .)
Amefa—Un. Tricolor	(. . .)
Chinezul—Ripensia	(. . .)
Universitatea—Gloria	(. . .)
C. A. O. — Victoria	(. . .)

A se complecta: rezultatul final şi rezultatul la pauză.

2. A decupa cele 4 cupoane cari apar, cu începere de Luni şi până Joi inclusiv — fără de cari răspunsul nu e socotit valabil şi nu se contează la decernarea premiilor.

*

Răspunsurile vor fi depuse în urna specială dela redacţia «Gazetei Sporturilor» (Str. Anghel Saligny 2) de Joi până Sâmbătă ora 17. (5 după amiază). Urna va fi apoi sigilată. Răspunsurile vor fi triate Luni. Cel mai apropiat de realitate va fi premiat cu 1000 lei

Următorul răspuns, cu 500 lei. In cazul când vor fi mai multe răspunsuri egal de bune premiile se vor trage la sorţi.

*

Astăzi, apare al treilea cupon. Decupaţi-l:

CUPON No. 3

Miercuri 24 Februarie

Concursul de pronosticuri
Gazeta Sporturilor

*

Cetitorii din provincie pot trimite răspunsurile prin poştă, ele fiind apoi introduse în urnă de serviciul nostru special pentru concurs.

A. N. E. F.

Cum se organizează noul institut superior al educaţiei fizice

Organizarea educaţiei fizice a tineretului universitar

Academia Naţională de Educaţie Fizică este o Instituţie de Invăţământ Superior autonomă şi egală în grad cu Instituţii de învăţământ Universitar şi are de scop promovarea culturii fizice a naţiunii, prin studierea celor mai bune condiţiuni de desvoltare fizică a omului şi prin creerea specialiştilor necesari acestei operi.

Acest scop se realizează prin studierea tuturor problemelor ce privesc biologia rasei şi prin aplicarea mijloacelor cele mai potrivite pentru îmbunătăţirea condiţiilor de desvoltare fizică a omului.

Un Institut de cultura rasei cu secţiunile de fiziologie aplicată, de anatomie, antropologie, de igienă, de psihologie vor studia omul sub aspectele sale fizice şi psihice ca în urma rezultatelor să se păşească la practica exerciţiului fizic ca factor educativ, igienic şi utilitar.

Gimnastică medicală

Un Institut de gimnastică medicală va studia şi aplica metodele terapeutice şi corective ale gimnasticei, în scopul de a preveni şi a corija diformaţiile fizice ale corpului omenesc pentru a trece p eindivid

(Continuare în pag. V-a)

FOILETONUL „GAZETEI SPORTURILOR" 3)

8 IUNIE
MARE ROMAN SPORTIV
DE GEORGE FULGA

REZUMATUL CAPITOLELOR PRECEDENTE

De bara de sus a porţii de pe terenul O.N.E.F. a fost găsit spânzurat jucătorul Emil Vişoiu.

Cauza sinuciderii nu se cunoaşte. Se ştie doar că sinucigaşul a fost învinovăţit de presă, că-ar fi vândut un match al echipei naţionale de football.

Comisarul Morţun a venit să anunţe părinţilor, tristul eveniment.

O bănuială?... D. Vişoiu zâmbeşte amar. Ce bănuială să aibe? Peste necazul zilelor, destinul i-a prăvălit o nouă ofrandă de tristeţe şi de jertfă. Ce bănuială să aibe?.. Nu are acuma decât certitudini. Certitudinea sfârşitului . Conştiinţa bravă a unui sfârşit care-l fixează cu mâinile în speteaza jilţului, cu ochii în gol şi cu golul cenuşiu al desnădejdii, în gânduri.

Gâfâe, rar şi zgomotos.

D. comisar-şef Morţun are o ultimă intervenţie profesională:

— Evident, noi anchetăm. Dacă aveţi să ne daţi vre-o informaţie preţioasă, ne găsiţi la cabinet: Circa XXII...

Prin chenarul uşii, comisarul şi-a retras discret rotunjimile burţii.

D. Vişoiu a rămas singur.

Acum, se înoptează. Peste oameni şi lucruri, apusul pune reflexe pătate de rugină. Dar cine să le vadă?... D. Vişoiu nu vede decât în apusul amintirilor. E ţeapăn ca un mort. Doar gândul îi trăeşte şi fuge iute peste colinele unui trecut învestmântat numai cu grije şi tristeţe..

— Da, da!...

D. Vişoiu îşi confirmă biografia. Şi pentru sine însuş, o rememorează cu aprobări de zâmbete triste. Copil orfan de militar. Un singur frate: Ionel. Amândoi, ofiţeri. Sublocotenenţi de grăniceri, la începutul războiului. Amândoi însuraţi, amândoi cu câte doi copii. Viaţă severă de privaţiuni şi de disciplină ostăşească.

Apoi, războiul.

Amândoi fraţii, fac de straje pe malul Dunării, în dreptul satului Fântânele, la 40 de kilometri de Turnu Măgurele.

Prima zi de războiu. Din canalul Berzina, o parte a flotei austriace de Dunăre a eşit să felicite pământul ţării cu primele jerbe de obuze. Peste pichetul grănicerilor şi peste sat, ghiulele fâşie în viteză şi se opresc departe, cu explozii de ţintă neajunsă.

Ionel Vişoiu râde. Il amuză lipsa de precizie a austriacilor. Şi, ca să-i vadă mai bine, a eşit din pădure, mergând spre malul Dunării.

Din urmă, Victor Vişoiu a încercat să-i strunească îndrăzneala:

— Ai grije că până la vasele austriace nu sânt decât 400 de metri.

— Nu sânt austriacii în stare să ochească la distanţa asta...

In aceiaş clipă, văzduhul s'a spart în explozia unui obuz. O secundă, nu s'a văzut nimic, de praf. La prima limpezire însă, soldaţii au holbat ochii, înghiţindu-şi ţipetele. Ţintit în cap, sublocotenentul Ionel Vişoiu rămăsese doar cu trupul. Un trup enorm, în uniformă, decapitat, mergând mai departe spre malul Dunării, spre flota austriacă, spre afundul apei.

Din urmă, Victor Vişoiu a răsărit şi el pe mal. Voia să-i salveze, cel puţin, trupul. Să-l prindă înainte de a cădea în valuri.

O nouă explozie. Aceiaşi detunătură prelungă, acoperită de praf, şi-apoi de gemete.

La doi metri de mal, o nouă victimă căzuse sub tirul artileriei austriace: al doilea sublocotenent Vişoiu, cu ambele picioare sub ploaia de schije care-l secerase ca pe un lan...

Soldaţii l-au readus în pădure.

La spitalul militar din Alexandria, un medic a muncit trei ore să-i tae cu ferestrăul restul de picioare, până sus, sub punga stomacului.

Când s'a trezit, era o jumătate de om. Nu reuşise să salveze corpul celuilalt Vişoiu, înecat de valuri pentru totdeauna. Şi se înnecase în firul vieţii, cu viaţa frântă şi fără rost.

— Da, da!... a confirmat d. Vişoiu. Iată, într'adevăr, o viaţă.

Şi-a strâns mâinile pe umerii jilţului, a închis ochii şi a completat:

— Şi-acuma, moartea lui Emil...

S'a întunecat deplin... Din camera de-alături, răzbate o urmă de lumină, şi-un plâns înnăbuşit, ca o părere.

D. Vişoiu a înţeles... — îşi ... milia ştie D... altă parte.

Pe povârnişul obrazului, d. Vişoiu îşi simte umezeala unei lacrimi. Prima lacrimă pe care a reuşit s'o stoarcă — după multă vreme — din buretele unor ochi uscaţi de mult.

III

Restaurantul «La mustul înăsprit» este plin de lume, de zarvă şi de fum.

Contrazicând emblema firmei, atmosfera nu este de loc înăsprită. Dimpotrivă. A rămas tot dulce, ca un must şi a contaminat întreaga asistenţă, inoculându-i o bună dispoziţie sgomotoasă.

Peste mese, strigătele se întretae, pălmuind pereţii şi contopindu-se într'o zarvă enervantă.

Sunt aici, toate numele cunoscute ale sportului românesc. De la football până la box, trecând prin atletism şi rugby. — fostul

La intrare, ... Bodo — îşi jucător ... chelia, îşi conservă ...betul şi se încovoae protocolar în faţa nouilor transporturi de clienţi, pe cari fireşte îi cunoaste:

(Va urma)